

Sygn. akt: I C 872/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Dalkowska
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Bronk-Marwicz

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2016 r. w Gdyni

sprawy z powództwa **(...) S.A. w G.**

przeciwko A. G. i G. G. (1)

o zapłatę

I. oddała powództwo

II. kosztami procesu obciąża powoda i uznaje koszty sądowe za

uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powódka po ostatecznym sprecyzowaniu pozwu (...) SA w G. wniósł pozew przeciwko pozwanym A. G. i G. G. (1) o zapłatę kwoty 1283,24 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15.05.2013r do dnia 31.12.2015r i odsetkami za opóźnienie od wskazanej kwoty od dnia 01.01.2016r do dnia zapłaty.

Pozew k. 2-5.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powoda i B. G. łączyła umowa sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług przesyłowych nr 471/I/05 z dnia 16.12.2005r na podstawie której Powódka dostarczał energię elektryczną. B. G. zmarł w dniu 01.12.2012r.

(okoliczności bezsporne, umowa k. 28,

Pod adresem – G. ulica (...) zameldowani są synowie zmarłego B. A. G., T. G..

(dowód: pismo k; 36v)

Powód wystawił fakturę z dnia 26.09.2013r obejmującą okres dostawy energii elektrycznej od 19.11.2012 do 26.04.2013r. i wezwał pozwanym do zapłaty należności.

(dowód faktura k. 35, wezwania k. 37 i k. 38)

Wyrokiem zaocznym z dnia 09.11.2016r Sąd Rejonowy w Gdyni oddalił powództwo i obciążył kosztami procesu powoda uznając je za uiszczone w całości.

(wyrok zaoczny k. 63)

Sąd zważył co następuje.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez stronę powodową, które nie budzą wątpliwości Sądu co do ich prawdziwości i rzetelności.

W ocenie sądu powództwo jednak nie zasługiwało na uwzględnienie z uwagi na niewykazanie przez powoda w myśl art. 6 k.c., faktu bezumownego korzystania z dostawy energii elektrycznej przez pozwanych w spornym okresie. W myśl art. 405 k.c. kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. Z kolei wedle art. 410 k.c. przepisy dotyczące bezpodstawnego świadczenia stosuje się do świadczenia nienależnego. Świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. W tym celu powód powinien był przedstawić dowody. W innym wypadku Sąd nie miał podstaw do dania wiary jego twierdzeniom. Powód powinien zdawać sobie sprawę, że aby uzyskać korzystne dla siebie rozstrzygnięcie musi przedstawić odpowiednie dowody na poparcie swoich faktów. Samo twierdzenie strony nie może być uznane za taki (tak trafnie SN w wyr. z 22.11.2001 r., I PKN 660/00, OSNAPiUS 2003, Nr 20, poz. 487). Z przedstawionych przez Powódkę dowodów, w żaden sposób nie wynika, aby to Pozwani korzystali z dostarczanej przez Powódkę energii elektrycznej. Fakt zameldowania nie może stanowić takiego dowodu, gdyż jest on jedynie administracyjnym potwierdzeniem zrealizowania obowiązku meldunkowego. Na marginesie można jedynie zaznaczyć, iż powód nie wykazał dochodzonego roszczenia także co do wysokości. W załączonej faktury wynika, że obejmuje ona okres, w którym B. G. jeszcze żył.

Mając na względzie powyższe zdaniem Sadu brak jest podstaw do przyjęcia, że pozwana w okresie objętym żądaniem pozwu korzystała bezumownie z przedmiotowego lokalu. Uznając, że nie została spełniona konieczna przesłanka samoistnego posiadania przedmiotowego lokalu zdaniem Sądu bezprzedmiotowe było badanie i ocena zasadności wysokości dochodzonego roszczenia.

Reasumując orzeczono jak w sentencji na mocy art. 405 kc w związku z art. 6 kc

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu.